

[Holdgaard.]

er muligt, det ikke passer det ærede Medlem Hr. Fraenkel, men det maa man jo finde sig i, jeg har aldrig gjort mig Umage for at tilfredsstille hverken den ene eller den anden, jeg ønsker at fremsætte mine Udtalelser, uden Hensyn til om de passer det ærede Medlem Hr. Fraenkel eller ikke.

Et af Hovedprincipperne; ja, man kan vel ogsaa sige: Hovedprincippet i Folkeforsikringsforslaget bestaar i Virkeligheden deri, at man udbygger det Princip, som blev fastlagt ved Invalididentelovens Gennemførelse. Den Gang krævede man jo som Betingelse for Erholdelse af Invaliderende Medlemsskab af en Sygekasse, og det er netop det Princip, man nu søger at udbygge, idet man herefter skal være Medlem af en Sygekasse eller Sygeforening som Betingelse for ikke alene at erholde Invaliderende men ogsaa Aldersrente. Jeg vil gerne i Aar, ligesom jeg gjorde det i Fjor, fremhæve, at det forekommer mig at være et sundt Princip, som mit Parti og jeg gerne vil være med til at støtte. Det er et sundt Princip, og det overstiger ikke de paagældende Befolkningsklassers økonomiske Bæreevne. Det glædede mig i Aar at høre det ærede Medlem Hr. Krags Udtalelse om, at det var noget af et Fund, den højtærede Socialminister her havde gjort, men det ærede Medlem føjede til, at det let kunde føre ud i det rene Folkeforsikrings-Princip eller noget i den Retning. I Anledning heraf vil jeg gerne udtale, at vor Stilling til det saakaldte rene Folkeforsikrings-Princip f. Eks. er udtrykt i den Tale, jeg holdt den 5. Marts 1929 om de Konservatives Forslag til tvungen Folkeforsikring med tilhørende Skatte-lovforslag, hvorfor jeg henviser til denne Tale, som findes i Folketingstidende Sp. 4810—26. Jeg gjorde nemlig den Gang gældende, at det vilde være ganske ufor-svarligt at gennemføre et saadant Lovforslag, som vilde paaføre de paagældende Befolkningsklasser uhyre økonomiske Byrder, som de ikke vilde kunne bære, særlig under Hensyn til, at disse Befolkningsklasser jo i Forvejen ydede betydelige Bidrag til at holde sig forsikret imod Følgerne af Sygdom og Invaliditet. Jeg nævnte den Gang — jeg har ikke de Tal præsent nu —, at det foregaaende Aar var der af disse Befolkningsklasser ydet 61 Mill. Kr. netop til denne Selvforsikring og Selvforsørgelse imod Statens 29 Mill. Kr., og derfor er jeg ganske enig i de Udtalelser, der er faldet her oppe fra, at fra disse Befolkningsklassers Side ydes der den Dag i Dag klækkelige Bidrag for netop at holde

sig forsikret imod de Følger, der her er Tale om.

Derfor vil jeg gerne gentage her i Dag, at dette Forslag, som nu ogsaa ligger paa Rigsdagens Bord, fremsat af det konservative Folkeparti, er for os ganske uantageligt, det er uantageligt for os, der vil øve Ret og Billighed overfor disse Befolkningsklasser. Jeg tror, man med Rette kan sige til det konservative Folkeparti: Læg dette Genfærd paa Køkkenmøddingen — der hører det efter min Mening rettelig hjemme; det er sikkert en af de agitatoriske Vildfarelser, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen talte om, at der var nogle, der løb rundt med i dette Land — og gaa saa ind i en saglig Forhandling om det foreliggende Lovforslag. Det tror jeg vilde være klogt. Baade af den Tale, der blev holdt i Gaar af det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, og af den Tale, der blev holdt i Dag af det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, maa man vel ogsaa faa det Indtryk, at det er det, der er Meningen. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven udtrykte det saadan, at saa snart de Konservative fik Vished for, at deres Forslag ikke kunde samle tilstrækkeligt Flertal her i Tinget, saa vilde man lægge det til Side og gaa ind i en Forhandling om Regeringsforslaget. Denne Vished synes jeg man kunde have haft paa Forhaand; det har man altsaa ikke haft, men jeg haaber, at naar denne første Behandling er til Ende, vil man have den tilstrækkelige Vished, og at man saa i det Udvalg, der bliver nedsat, vil gaa ind i en Forhandling om det foreliggende Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag stiller jo blot dette Krav til Befolkningen for at erholde vederlagsfri Ret til Aldersrente, naar man har naaet en vis Alder og i mange Tilfælde er udslidt, at vedkommende skal holde sig forsikret imod Følgerne af Sygdom i Arbejds- og Manddomsaarene. Dette forekommer mig ikke at være et for stærkt Krav at stille til Befolkningen, det er efter min Mening enhvers Pligt, og det overstiger ikke de økonomiske Kræfter, naar man da tager i Betragtning Lovforslagets Undtagelsesbestemmelser overfor de særlige Tilfælde, der kan gøre sig gældende. Nu lagde jeg ganske vist Mærke til i Gaar, at det ærede Medlem Hr. Krag egentlig ønskede dette Princip videre udbygget derhen, om man ikke kunde paalægge Aldersrentenyderne en Ydelse i Lighed med den, der erlægges af Invalidrentenyderne gennem Sygekasserne. Dette kan jo se meget bestikkende ud, men det vil let blive noget af det samme Princip som